

«Les Closques», Premi Documenta 2020 de la xertolina Laia Viñas, arriba a les llibreries

Laia Viñas reflexiona sobre la mort, les relacions humanes i la maternitat a la novel·la també premiada 'Les closques'

Laia Viñas, guanyadora del Premi Documenta 2020 | ACN

El jurat del Premi Documenta va decidir atorgar el guardó en modalitat ex-aequo a Irene Pujadas, pel recull de contes 'Els desperfectes', i a la periodista xertolina Laia Viñas, per la novel·la 'Les closques', totes dues obres publicades per L'Altra Editorial. Pujadas ha explicat que els 21 contes d'"Els desperfectes" tenen en comú "un cert humor negre i plantejaments absurds i inversemblants i molt de joc amb la forma". Contes, ha afegit, que tracten temes diferents com la mort, la fe, la superstició, el final de l'amor o de l'amistat. Per la seua part, Laia Viñas ha dit que a 'Les closques' hi ha temes que l'interessen des de sempre com la mort, les relacions entre les persones, quins són els fets que ens marquen, la maternitat i també la violència. 'Els desperfectes' és un conjunt de relats curts que giren al voltant de dos grans temes, la mort i el menjar. Els personatges que poblen els relats s'embarquen en empreses pragmàtiques, accepten desgràcies amb molta tranquil·litat o busquen alternatives poc realistes als seus problemes. L'autora ha destacat que tots els contes del llibre tenen en comú alguns aspectes com "un cert humor negre i plantejaments absurds i inversemblants i molt de joc amb la forma".

Pujadas ha explicat que l'humor és un recurs que pot agradar, que li ha anat molt bé i és "una

forma lleugera d'apropar-se a temes que no són lleugers. És un recurs que causa un efecte però no és afectat".

Del recull de contes 'Els desperfectes', d'Irene Pujadas, el jurat del Premi Documenta n'ha destacat "un estil net i vibrant, una llengua polida i alhora vivíssima, i un punt de negror i escabrositat molt saludables. La veu narrativa darrere els relats és segura i ambiciosa, i la destresa narrativa en la construcció de cada conte és més que notable".

'Les closques'

De la novel·la 'Les closques', de Laia Viñas, el jurat ha remarcat "la maduresa literària i la complexitat narrativa, sorprenents en una escriptora tan jove, l'elaboració estilística i la boníssima construcció dels personatges, així com l'ambició i la qualitat de la llengua". La història arrenca amb el retrobament de l'Arnau amb la seua filla després d'anys sense tenir-hi contacte.

Viñas ha assenyalat que a l'obra apareixen temes que l'interessen dels autors que llegix des de sempre com la mort, les relacions entre les persones, quins són els fets que ens marquen, la maternitat i també la violència.

L'autora ha apuntat que els seus referents són Mercè Rodoreda, Montserrat Roig i Víctor Català. "M'agrada molt llegir històries en format clàssic i he fet el que m'hauria agradat llegir. El que m'interessa més", ha indica, són les relacions entre les persones.

Jurat

El jurat del guardó va remarcar que "ha estat la convocatòria més disputada i insòlita dels últims anys". De fet, van recordar que la convocatòria de l'any passat va quedar deserta, mentre que este any cada membre del jurat ha votat i defensat un manuscrit diferent. "La discòrdia entre tots nosaltres, però, no era excloent ni combativa: tots teníem, en realitat, més d'un favorit". El jurat també va recalcar que "aquest any, i serveixi això com a nota d'optimisme en temps convulsos, i en contra dels discursos apocalíptics sobre la qualitat i la salut de la nostra literatura, hi havia molts manuscrits premiables, i el nivell general era molt alt".

L'última, i única, vegada que hi ha hagut un ex-aequo al Premi Documenta va ser l'any 1998, ara en fa vint-i-dos, i va recaure en Vicenç Pagès Jordà per 'En companyia de l'altre' i Sebastià Alzamora per 'L'extinció'.